

૨૮૭૧

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીસર્જન-સંગ્રહ

ચતુર ચોર અને બહાદુર રીટકટીવ.

એક મુંદર શીતળા સાંજના એક લીલા દરામના મારવા હેઠળ એક મુંદરી પ્યારની અંદર મશગુલ પોતાના બહાદુર સાથે વાત કરતી એક કોચ ઉપર બેઠેલી માલમ પડે છે.

“શુ બહાદુર ત્યારે તું જશે.” તેણીએ આખમા મોતી જેવા આંસુ સાથે પોતાના બહાદુરની ગરબ આસપાસ હાથ નાખી કહ્યું. “હું નહિ ધારતી હતી કે આપણા પ્યારની અંદર એવી ખસલ પડશે.”

“બહાદુરી” એમા ખસલ શાની. જે આપણો પ્યાર સાચોજ છે. તો મોત સીવાય આપણને આ દુનિયામાં કોઈ છુટું પાડી શકશે નહિ. બહાદુરી તે ગામ કંઈ પણ દુર નથી નજીકમાં જ છે માટે તને મારી કુસરે મલી જઇશ.”

“બહાદુર! તું ત્યાં જવા માટે ક્યારે ઉપરશે?”

“આવતી કાલે ત્રણ વાગે.”

“વાર આજની હવે અંદર જઈએ કારણ પીનાશ વા’ જેતાં હશે.”

તે મુંદરી એક રીટાપર બચેલા પેસેપુર પાલનજી શેઠની એક ની એક ઊકરી હતી જ્યારે તેણીની સાથેનો જવાન શીરોઝ મરહુમ હીરજી શેઠને ઊકરો થતો હતો. જેના માન્યા બચપણમાં તેને પાલનજી શેઠના આશરા તળે સોપી મરણ પામ્યા હતા.

બચપણથી શીરોઝ પાલનજી શેઠના આશરા તળે રહ્યો હતો. જે

અરસામાં પાલનજી શેઠની એકની એક છોકરી સ્ત્રીના સાથે દોઢ બંધનું હતું તે શેઠનીએ આને પ્યારું રૂપ લીધું હતું તે બંધન શેઠનાં આજ એ વર્ષ થયાં પાલનજી શેઠની મહેરમાનીથી કુપી પોલીસમાં જોડાયો હતો. જ્યાં તે પોતાની અકલ દુશ્મીવારીથી પોતાના ઉપરીનો દણો માનીનો અને પ્યારો થઇ પડ્યો હતો.

જેના તેઓ બંને બંધા અંદર ગયા. તેવાજ તે બુદ્ધ પાલનજી શેઠે પોતાના હાથમાની ચોપડી મુકી દઇ તેઓને શેઠહેન્ડ કરતાં બોલ્યો, “ કેમ શીરેજી બેટા, ત્યારે આખરે તું કાંસે જવાનેક ”

“હા પીતાજી, ઉપરીના બોલને મારે માન આપવું જોઇએ જો કે ત્યાં જલ્દી માસની છે તે છતાં મારે તો જવુંજ પડવાનું. મારી સાથે મારો ખોદા છે એટલે મને કંઈ બીજવા જવું નથી. ”

“ વાર બેટા ભલે જ. પણ તુ ધણો ઉછાછો છે તેથી હું તને આપ તરીકે શીખામણ આપુ હુ કે ત્યાં કાંઈ ધણી હુજતાજી કરતો ના કરણકે તે લોક ધણજી ખુની કહેવાય છે અને જમાબજા ડોટકટીવાને માપ આપી છે વાર પણ બેટા હવે તું માનપાનવાનો થયો, તુ તાંત્રી મરીપડ પીતાને વીસરી જશે. ”

“ શુ પીતાજી હુ તમોને વીસરી જઈશ ના કદી નહિ જ્યાં મુખી આ જીવને દન આ બોળીયામાં છે ત્યાં મુખી હુ તમો જ્યાં ખુઝરોજ પીતાજી તાબેદાર થઇ રહીશ. પૈમા જેની નજીબી અંજનને ખાટે વીસરી જાઉં ના કદી નહિ. ”

એટલેમા ચાકરે હાથજ થઇ બોલું નૈયા હોવાની ખબર આપી જેથી તેઓ જમગના રૂમમાં ગયા. જ્યાં બુદ્ધ પાલનજીએ શીરેજીની

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજરાતો કોપીરાઝિટ વિભાગ]

અનુક્રમાક ૨૮૭૧

વર્ગાક

પુસ્તકનુ નામ ૨૧૭૨ યરે ૨ને ૮૨૧૬૮
૬૧૨૩૮૧૫

વિષય ૬ - ૩

ભંદુરતી સાથે હોદ્દામંદી છૂટી થઈ કુવાઓ દીધી. ખીંચે દીવમે
આર વાગે શીરોઝ પોતાની જાતની વહાલી મહેરદારને છોડી પુવ
તરફનો રસ્તો લીધો, જે રસ્તે વીસ માઇલને દુર એક મામડું હતું.
જે મામમાં સોનેરી ટોળી વાળાઓ ખોટા સીકકાઓ પાડી ગરીબ
લોકોને ખુશ સતાવતા હતા.

એક રાતના શીરોઝ પોતાની ઓઢીસ રૂમમાં ખીંડીને ધુમાડા
કુંકનો આગવે દીવસે કીધેલા કામનો અને અવધાને પાત્ર દીવન
થયા તે છતાં પણ હજી કમો ન હોવાને લીધે નારીપામ થયેલા
વિચારમાં મશગુલ બેઠે હતા. તેવામાં તેના ચારડાનું બારણું ઠોક
વામાં આવ્યું.

“ કોણ છે. અદર આવો. ”

મી પાલનજી તેની સથે ગાલની માફક દોડતા આવી પાગની
ખુશીપર ખેસી ગયા.

હું બેઠાકરો થઈ જોવા લાગ્યો અને વીચારમાં પડ્યો કે શું
થયું હશે અને કયા વહાલીને કંઈ થયું હોય તો પછી હું શું ક-
રીશ. મારું નામ અને માન સરવં તેના વગર ધુળ મળી જશે.

તેવણને મેં ઘોડો વખત થાક ખાવા દઈ મેં આસંથી મુજબ
“ કેમ પીતાજી શું છે, કે તમોને આટલે દુર એકાએક આવવું પ-
ડ્યું. સરવે ખુશી મનમાં છે કેની, કારણકે મને મુંઝવાડો હતો
થાય છે. ”

તેવણ અને પાલનજી જવાબ આપવાને બદલે રડવા લાગ્યા.
જેથી હું અપરાધી થઈને તેના કરતા વધુ મબરાબો અને ર-

જેને મારી બહાલી શરીરને કે જેમને મારા થય કરતા વહાલી હતી તેને કંઈ થયુ હોય । મે મારેથી બનતો દીલાસો આપ્યો અને શું બન્યું હતું તે સમજાવવા કહ્યું

“ જેટા મારા બુઢાપણામા મારૂં સત્યાનાશ વળી ગયું. તેણે હાય મારી જવામ આપ્યો.

શુ ઘરમાં આગ લાગી યા ચોર આવીને સપ્તળુ ચોરી ગયા, જો તેમ હોય તો પીતાજી મારું સપ્તળું છે તે તમારૂં જ જાણીને કારણ કે તમોએ મને નાનપણથી પાળી આપ કરતા પણ વધારે કીધું છે તો હું તમને દુખી વખતમા મદદ નહિ કર તો મારા જેવા બે ઇમાન આ દુનિયામા કોઈ નહિ હોય.

“તેના કરતા પણ ખરાબ મારા બહાલા દીકરા ” અહીયા તે માકે પેક રડી મને વાગી પડી અને બોલ્યા, દીકરા, મારી જી-દગીની આશા “ શરીરને ” ને કોઈ લુચ્ચા શખ્ષો કિપાડી ગયા. ”

“શુ ! કિપાડી ગયા ! કોણ પીતાજી મને બાલકુલ સમજ નથી પડતી વાગતે શુ બન્યું તે મને સમજાવવા તું મારેથી બનતું કરીશ. ”

તેણે મને કહ્યું “ તું અહીયા આવ્યા પછી ત્રીજો દહાડો હું શરીર આપી તેની નોકર (દાગી) બપોરના ગાડીમા બેસીને તેની માનનીયતા ગયા. તેઓને મુકી હું મારે ઇમે ગયો. માજના બ્યારે હું નરમ આવ્યો ત્યારે મને માલુમ પડ્યું કે શરીરને હજી આવી નથી કે. રાતના નવ વાગ્યા વેર વાટ જોઈ પણ આખરે નહી આવવ. થી હું તેણીની માસીને ત્યા ગયો જ્યા જઈ પુછતાં જવાબ

મલ્લો કે શીરીન આઠ વાગેની ઘરે ગઇ છે. હું રસ્તામાં એવી રીતે દોડ્યો કે લોકો મને મેડ થયેલો માનવા લાગ્યા, ઘેર આવતા મને શીરીનની દાસી રહતી અને માથુ કુટતી સામે મલી. ગભરાટમાં પુછ્યું કેમ શું છે અને શીરીન ક્યા છે ? ”

“ સત્યાનાસ વળી ગયું. ” તેણી બોલી, “ મારી બાઇને કોઇ જુઝ્યાઓ હુડી ગયા. ”

“ હુડી ગયા ’ મે તદ્દન ગાડો થઇ જઇ જુમ પાડી.

“ હા, ’ તેણીએ જવાબ આપ્યો.

“ કેની રીતે ” એ સીવાય બીજા અમંખ્ય સવાલો તેણીને પુછ્યા.

“ તેણી ધીમેથી બોલી, મામીને ત્યાંથી સહી મસામન આપણા ઘર વેર આવી પુગ્યા, જેવામાં બે માણસો પગથી તે માથા સુધી સદતર કાલા કરનમાં ઢંકાઇ ગયેલા ઝાડીમાંથી બહાર આવ્યા અને એક માર્ મોહુ કુચાથી બધ કીધું અને ત્યાર પછી તેઓ શીરીન કે જેની આ સંપત્તિ બેતા બે શુદ્ધ થઇ ગઇ હતી તેને ઉપાડીને નાસી ગયા. ”

“ આ સંપત્તિ હેવાલ છે આં હું આમો દહાડો રખડ્યો પણ તેણીનો કમ પતો મસતો નથી. ”

મે પુછ્યું. “ તે જગાએથી બીજું કંઈ મલ્યું હતું ”

“ હા ” તેણે જવાબ તપો “ એક કટાએલી છરી. ”

પોતાના ગજવામાંથી એક જુની ખરાબ થયેલી છરી કાઢી મારા હાથમાં મેલી હું તે છરીને ઘણા ધ્યાનથી તપાસવા લાગ્યો

જે પર કોઈનું નામ કોતરેલું હતું પણ છરી વચ્ચે કટાઈ ગયેલી
હે વાને લીધે હું તે નામ ઉઠેલી શક્યો નહિ

“એ મને આગત્ર વણી કામની થઈ પડશે ‘મેં કહ્યું’ ”
વા તમોને કાલ સાથ દુશમની છે ?”

“એ કેવો મવાય” તેને જવાબ આપ્યો.

“નહી હું અમથો પુત્રું છું”

તેજે જવાબ આપ્યો, “નહી મને આજ સુધી કોઈ સાથ દુ-
શમની નામે નથી”

તમોએ કોઈને તમારી છોઠીની માગણી માટે ના પાડી હતી ?

“હા” તેણે જવાબ આપ્યો

“તે કોણ છે વા ?”

“આપણા મહેલમાં પેનો કાવમજી કરીને રહે છે જે બહો
માફાર કહેવાય છે તે.”

મે તેના ધરનું મગનામું તથા તેનું નામ પુછી લઈ તેને મા-
રેથી બનતો દીકામો આપી જવાબ દીધો કે, “શનીન ને હું ત્રણ
હાલમાં શોધી કાઢી તમારા હાથમાં તેણીને લાવી આપીશ.”

“તું મારી કીડ ન ને ત્રણ હાલમાં શોધી કાઢશે. તો પછી
હું કેવો સાગ્યશાળી થઈશ.”

હવે તે પેતાને ઘેર જવા ઉઠ્યા. જ્યારે મેં તેમને પુરતો દી-
કામો આપી શાત કરી મારા ચાદરો તેને ઘેર પોહાડી આપી
મારે માટે જે જીવન નથી છરી સાથ મને મારી જીવી પોષીતો
શીમના મજવાને હુકમ કર્યો.

મારા આકરના પેની છરીઓ સાથે પાછા ફરીને આવ્યા બાદ
મેં એક નોપલીમાં પેની જુની છરી સાથે તે ની છરીઓ ભેગી
કાપી, એવો તો છુપો ટ્રેસ પહેર્યા કે હુ ખુ- પોતે પોતાને ભુલી ગયો
તો પછી મને મારા ઉપરી અથવા ખીજુ કોણ ઓળખી શકે ?”

ત્યાર પછી હું ત્યાં મહોત્સાહમાં તે છરીઓ વેચવા નીકળ્યો જે
મોહકામાં હું જતો ત્યાં મોટે મોટેથી મારા માવની તારીફ કરતો.
મારી પાસે ધુળકા લોક ભેગાં કરી મારી ખરીદી કરતા સસ્તી
કીમતે વેચતો અને જ્યારે કાંઈ પેની કટાપેલા છરીની કીમત પુ
છું ત્યારે તેની એક તારીફ કરી પહેલાં નવીની કીમત કરતા
દમ ઘામ માંગતો. જે માટે લોક અનુચેય થઈ મોં ગાડો સમજતા
હતા. એમ કરતાં હું પેલા નીમાની આપેલા ધર આગળ આવી
પહોંચ્યા જેના ઓટલા પર એક ઉધણમાં આકરને ઉધતો જોઈ
હું તેની આગળ આવી વધારે જુમ મારતો અને મારા માલની
તારીફ કરતો હોતો. મારી ખુમથી તે જગી હોયો અને મને બો
લાવ્યો. મેં તેને ની છરીઓ બતાવવાને બદલે પેની જુની છરી
બતાવી, જે જોઈ પહેલાં તો તે અનુચેય થયો. પછી મને ટીકા
ટીકાને જોવા લાગ્યો અને આખરે મારા કમલાનો કિલ્લો પકડી
બોલ્યો “અરે ચોર એ દો મારા શેઠની છરી ને કહાડે જુમ થઈ
હતી તે જેને માટે મને આટલા ખર્ચા માર્યા પડ્યા હતા, તે
માગુ વેર તારી પર લઈ જાય.” એમ કહી મારી ખુમ ન હોવી
અ પી કરવા લાગ્યો.

“એઈ ! શું તું મને ચોર કહ્યો છે કે ?”

“ નહીં ત્યારે શાહુકાર. ”

“ વાર ! વાર ! શાહુકાર સાહેબ આ છરી તમે ક્યાથી લા-
વ્યા. તેના સવાસ ॥ જનાબ આપવાને ખર્ચ મેં થણી ગરબડ કાઢી
જેથી અમારી આસપાસ લોકોનું ટોણુ જગાવ થયુ, અને ગરબડ
તરી પડવાથી, આશરે એક ૩૦) વરમતા બપોકામય દ્રેશના મ-
જાના જવાન અઢરથી આી ગરબડનુ કારણ પુછવા લાગ્યો.

જેના જવાબમા પેલા ચાકરે છરી તેના હાથમા મુકી.

પહેલા તો તે છરી જેમ ચમક્યો. પણ પછી પાછો ઠડો પ-
ડી બોલ્યો, “ શુ કરે છે એ છરીને ? ”

સાહેબ, તે ચાકર અભયમ થઇ બોલ્યો, “ એ છરીને માટે
તમોએ મારો વાસો સુન્નની મુક્યો હતો, ને આજ આપ આમ
બોલો છો ? ”

“ ચુપ સુવર કેમ આજે ખુમ ગેલમા આવ્યો છે. ” પછી તે
મારી તરફ ફરી બોલ્યો. સાહેબ, માફ કરજી, કારણ કે આજે
એણે ધાગ કરતા વખારે લીચેલાં લાગે છે. કે જેથી એણે તમોનાં
આ અપમાન કીધું છે. “ એમ બોલી ચાકરને ધંકા મારી તે
બારણુ બંધ કરી ચાકર ચાલી ગયો.

બસ, ગને એટલું જ જોઈતું હતું. હુ હવે મારી આશીર્વા
પાછો ફર્યો અને એક ચાકરને તે ધરતી નીચાતી આપી. તેની પા-
સેનું, જેને માટે લોકોમા કંઈ વહેમ બૂઝાયાથી આજ કેટલાક
વખતથી ખાતી પડેલુ હતુ તે બાડે લેવા કહ્યુ. મારા ચાકરના
પાછ ફર્યા પછી હુ યોગક માણસો, કામમા આવે તેવા હથીઆ

રો અંતે એક દોઢુ લેહ ભાડે લીધેલા ઘરમાં આવી રહ્યા.

“તે ઘરમાં ઠરી ઠામ પડ્યા પછી હું મારા માણસોને કામને પણ પોતાનો અહેસા દેખાડવાની મના કરી માનના કુખે રૂંને ફરવા નીકળ્યો.

મે પેલા ઘેર આગળ એક ફેન્સી ગાડી ઉભેલી જોઈ તેના હાકનારને તે કોની છે તે પુછ્યું.

“સાહેબ આ ગાડી કાવમજી શેકની છે ”

“અરે! શું મી. કાવમજીનો ફરવા જવાનો વખત થયો?”

અહીયા મે માગે અહેસા દીનગીરી ભરેયો કરી નાખ્યો.

“વાર એવજુ પાછા ક્યારે ફરશે?” મે પુછ્યું.

“જુ તમે જાગ શેકને મલવા માગો છો?”

મે કહ્યું “હા.”

“તો તમે ઠાલ સવાર વગર તેમને મલી થકશે નહિ કારણ કે આજે મારા શેકના ફારતનારને ત્યા “ટી પાર્ટી” હોવાથી તે વજુ આજે રાતના મોડા ઘેર આવશે.

હુ જાણે કે મીન કાવમજી ને અહી નહિ મલવાથી દક્ષગીર જાયો હોઈ એવા અહેસા કરી તેને આપેલી ખચર માટે ઉપકાર માન આપી ગયો. અને જ્યારે તેને ખુબ હાઠમાહથી ગાડીમાં બેસી જતા જોયો ત્યારે હુ ખુબ ખુશીમાં આવી ગયો. મારે ઘેર આવી મેં તે ઘરમાં જવાને રમ્તો જોયો પણ મે એકે એવો રસ્તો જોયો નહિ કે જેથી હુ સહીમસામત તે ઘરમાં જાઉં નારીપામ થઈ હુ પણ ફરતો હતો. એવામાં મારી નજર એક આગી પર પડી

જ મારી તે ધરની ખારીથી એક ધૂટ દુર હતી. મેં વખત ખોલા
 વગર કુદનાં મારી એક પલમા કુ તે ધરમા ગયો. મેં એક કલાક સુ-
 ખી તે ઘેરમાં જોધ ખાળ ચલાવી પણ સીરીનની કરીનીજાની જણાઈ
 નહિ. હું ઘણા દોલગીર થઈને પાછો ફરતો હતો તેવામા મારા
 પગને કચાની ડાહર લાગી. વાંકુ વળી જોતા મને એક છુપા ભો
 મરાતા હરનાગનુ કહુ માલમ પડયુ. જે જોરથી ઉઘાડી જોતા
 અંદર એક મીઠી માલમ પડી પણ ઘાણું અવાર હોવાને લીધે હું
 ખાળું કંઈ જોઈ શક્યો નહિ. મેં મારી સાથે આણેયું જાનમ
 સળગાવ્યું અને ખાળાનુ નામ મારી જગ્યાન પર લઈ અંદર ઉતર્યાં
 અંદર દત્તરતા મને એક એરડો જણાયો જેમાથી દોહના ખીમી
 હાથ ખેચનાં અવાજ મને સમજાયો. મેં તે ખારણું ઉઘાડવાના
 લખાએ દાદા મારીયા પણ તે ખારણું લાખાનુ ખનાવેલુ હોવા
 સમજી તેને એક મજબુત તાગુ મારેલુ હોવાથી ઉઘાડી શક્યો નહિ.
 નાસીપાસ થયેલા દોલે હું મારા ઘેરમા પાછો ફર્યો. કુચીનો એક
 ફાલતુ જુમખો તથા એક જાનસ મારી સાથે લઈ હું પાછો તે
 ધરમા આવી પુખો એ વખતે દોહના ઘેરમા અગીયારના ટકારા વા-
 ઁ. અને હવે ઘોરાવાલાના કહેવા પ્રમાણે તે ધરના શેઠ એક
 બે કલાકમા આવી પુગાની વડી હતી. ધડકતી છાતીએ
 અંદર હાખસ મધ મેં ઘણી મહેનતે પેલુ તળુ જાનસ અને શાલ-
 તુ જુમખા વડે ઉધારયુ અને ઓરણમા નજર કરતા મેં શું જોયું
 અહા ! તે દેખાવ એક પથરની છાતીના મજસને ધીમલાવે એવો
 દેખા. મારાથી જોઈ શકાયો નહિ. મેં સીરીનના હાથ ખમને ખાંચે.

ભા દોરણને કાપી નાખી તેણીને ધીમેથી ઉઘડી ને ઝોગડની બ-
 દાર નીકળી આસ પસાર કરતો હતો તેવામાં એક ઝોગડમાંથી
 જે ત્રણ માણુમેનો વાત કરતો આવજ સંભ
 જાયો. જે અંદર નજર કીચી તો હો। જે સોનેરી ટોળીતણાઓ
 લોકોને તથા ડીટકડીઓને ખુમ ખુમ પડાવતા હતા તેઓને
 ખેંટા નિકટ પાડવાના સવળા મામાન સાથે પોતાના પાપી
 તામ પર નડેલા જોના. ધણો જલદી પેલી મારી આગળ આ-
 વી હું ખોલાવું નામ મારી જમાન પર સજ મારા ખોળ સહીત
 કુદકો મારી ધીમેથી મારા ઘેરના આવી પુગ્યો. અને જરાખી
 વખત ખેયા વગર મારા માણુમેને શીનીનો હોથી ખાર કરવાનું કહી
 ત્યાંથી હું મારા ઉપરી પમે ગયો, શુ બન્યું હતું તે હુંકમાં સમ-
 જવી જે તેની પામેથી પુરતી મદદ મેળવી હું પેલા ઘેર આગળ-
 આવ્યો અને કેટલાક માણુમેને તે ઘરની આસપાસ રતતા રહેલા
 જણાવી કોઇ પણ જહાર અંતે તેને પકડવા જણાવ્યું અને હું બાકો
 ના માણુમે સાથે જ્યા પેલા લોકો પોતાનું પાપી ઠામ કરતા હતા ત્યાં
 ધસી ગયા. પેલા લોકો પહેલા તો અમેને જોઇ ગભરાઇ ગયા પણ હીંમત
 થી સામે થયા પણ હમારી સખ્યા વધારે હોવાને લીધે હમેને તેઓને
 પકડવાના વચારે મહેનત પડી નહિ. મારા માણુમેને તેઓને ચા-
 કીના લઈ જવા કહી હું મારા ખીતાજીને ખુશખબર કહી તેઓને
 મારી સાથે સ્ત્રીરીન આગળ લઇ આવ્યો જે વખતે તેબાપ દીકરીને
 મેળાપ એક જોવા લાયક દેખાવ હતો. ખીજા સવારે પેલાઓને જેમા
 હંમે પૈસાદાર શ્રેષ્ઠ શ્રી. કાવસજ જે સોનેરી ટોળીનો અમેસર હતો

અને તે પૈસા વડે આખા મામળા મોટો પૈસાદાર ગણાતો હતો તે સરવને માંછરોટ મનમુખ કંભા કરવામા આવ્યા જે મધે વાંક પુરવાર થયેલો જાણી સરવેને દેશનીકાલની સજા થઈ અને મી. શ્રીરોઝને પોતાની ચાલાકી વાપરી જીવના જોખમે કામ બજારી યોગ્ય પરીજ્ઞાન લાવવા માટે સરકાર તરફથી એક સુંદર ચાદ આપવામા આવ્યું. અને આજ દીવસ સુધી ધણી ડીટેક્ટીવોએ મહેનત કરવા છતાં પતો નહિ લાગનાર એવી રીકકા પાડનારી સોનેરી ટાળીનો પતો લાવનાર તરીકે પહેલ પાડેલા જાણી તેમને “ બહાદુર ડીટેક્ટીવ ” એ નામ આપ્યું હતું.

મી શ્રીરોઝને પોતાની ચાલાકી માટે પાલનજી શેઠ તરફથી અમુક નવાજેશ તરીકે તેની વહાલી શીરીન મળી. પાલનજી શેઠની સરવે મીલકતનો ધણી શ્રીરોઝ થયો. શ્રીરોઝ અને શીરીન એ બંને સુખી જોડું આનંદમા દીવમ ગુજરતા એક સુંદર બગસા મધે ખેડા ખેડા વાતો કરતા હતા અને ખોદા પાસેથી પોતાને સુખી રાખવાને માટે બહગી કરતા હતા.

ખુદા શ્રીરોઝ—શીરીન ના. જોડાને સુખી રાખે.

સમાપ્ત.

વાળાની અકસીર દવા.

વાળાની અનહદ પીડા માત્ર ૨૪ કલાકમાં મટે છે.
કી ડોઝ ૧, નો ૩. ૧—૪—૦ પોસ્ટેજ જુદું.

ખ. વી. એસ. મોદી.

સોલ એજન્ડ. હરીલાલ એન્ડ કું.

વેરાવળ

(કાઠિયાવાડ)

(મચિત્ર)

કોકશાસ્ત્ર.

ટાહરો—પીગત્ર ખીન છદ રચે અરૂ ગીતા વીણુ રાન,

“ કોક ” વીણુ રતી કરે, સો નર પશુ સમાન

અર્થ—કવીતા બનાવવામાં પીગલની મદદ જેવી જરૂરી છે તેવી

જ રીતે લગ્ન કર્યા પહેલાં, એક વખત “ કોકશાસ્ત્ર ” નેષ જવું
પણ જરૂરનું છે. જે મુલકમાં જવું થાય તે મુલકના કાનુનથી
વાક્ય થવું જરૂરી છે જ્યાં સુધી એક કામ જેના ના લાભ, હાની
સાર, નરસુ વગેરે જાણના નથી ત્યાં સુધી તે કામ કરવું અસમ્ભવ
જુલ બરેલુ છે. નિયમ પરમાગે પ્રેમપૂર્વક રતી કરવાથી દુષ્ટિને
વિશેષ આનંદ પ્રાપ્ત થવાની સાથે આરોગ્યતાને પણ લાભ થાય છે.
સત્તાન પણ ઉત્પન્ન થાય છે. દુકમાં આ પુસ્તક એક વખત વાંચી
જવાથી સરવે જાતની માહિતગારી મળે છે.

કી મત ૩. ૨, બે પોસ્ટેજ જુદું.

હરીલાલ એન્ડ કું.

વેરાવળ (કાઠિયાવાડ)

બીડી નીષેધક ગોળીયો.

૧૦૦ બીડી પાનાર ફૂંક વખતમાં બીડીના ખરાબ વ્યસનથી
મુક્ત થાય છે.

કી ૧૦૦)ગોળીયો ૩ ં.

બ. ટી. એસ મોદી

મોસ એન્ટ,

હરીશાલ એન્ટ કં.

વેરાવળ,

(કાઠિયાવાડ.)

દેશી દવાનો અદ્ભુત ચમત્કાર.

અપરાધગનો ઇલાજ—જામન વગર ૪૩૮ મેપ બો ખા-
વાની વારપતિની ગેળીઓથી ઘણા વરસોની જુનો અપરાધ (૫-
૬૬૬ રસ ઉતરી ગોળીયો વધુ) ને સાફ કરીએ છીએ.

મુજબતા યાદ પામે તો ઉતરે ઇલાજ કરી યાદો થયે તો પેલા
મેવાગા આવે છે.

ખદાર ગામના આદર પાસેથી ગોળી. ૨૪) ની ડબી ૧, નો ૩૧)
તથા મેપની ડબી ના ૩. ૩ પોસ્ટેજ જુદ.

ખાસ સ્ત્રીઓ માટે.

વંદનત્વ પરીહારકરસ.

સ્ત્રીઓના તરખામ મુત્ત હોય મટાડી વખતો વખત મિત્રી ક-
મુવાવાડ અટકાવી મર્મશયને ગર્ભ લાયક કરે છે હરને મટાડી મોસી
મુજારી સરીર નીરોમી જ્ઞાન છે.

હી મત સીસી ૧ નો ૩. ૧-૮-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

વિચર્યબન નાભી લેપ.

આ લેપ હુડીની આસપાસ પાણી સાથે લગાડવાથી ૨૦)
જાતના પ્રમેદ મટે છે. સ્વપનામા કે પેમાખમા જતી ધાન અટકાવે છે
સ સાર સુખ ભાગવતો વખતે ૪૦ મીનીટ સ્થબન થાય છે.

હી સીચી ૧) નો ૩. ૧) પોસ્ટેજ જુદું.

વૈદ ત્રીભોવન સવજી મોદી

ઠે લાલખાગ પાસે પાંજરા પોળ સામે
મુખ્ય

નવીન બહેર ખખર

જપરાએલી ટપાકની કોષ પચ્ચ જાતની (૨૦૦) ટીકટી મો-
કસતારને વાંચવા લાયક વાર્તા ૧૧ પુસ્તક મોઢસવાના આરે છે
પોસ્ટેજ ખર્ચ માટે અર્ધા આનાનો સ્ટામ્પ ખાલવે.

“સ્ટાર સ્ટામ્પ કુ.”

વેરાવળ

કાડિયાવાડ.

ઘડીયાલોનું પ્રદર્શન.

૨ વર્ષની એરંદી સાથનું મુંદર ખીલાનું
ફક્ત રૂ ૨) ની કીમતમાં મોકલવામાં આવે છે
જ જુદું.

અમેએ મોટો જથ્થો ખાસ વીલાયતથી એરંદર ભેગ
મંગાવ્યો છે માટે ઉપરના મરના ભાવે આપીયે છીયે

હરીલાલ એન્ડ કું.

વેરાવળ. ૩

(કાઠીયાવાડ.)

